

Caracterul lui Dumnezeu descoperit în Hristos

25 decembrie 2007

Gili Cârstea

Predicarea unui Hristos care nu este o descoperire desăvârșită a caracterului lui Dumnezeu a deformat vestea bună pentru două mii de ani, întârziind astfel încheierea mării controversate. Acolo unde Hristos nu este prezentat ca o realizare a scopului lui Dumnezeu de a locui în ființele inteligente create, imediat prinde rădăcini religia faptelor mântuitoare. Când nu se înțelege că Hristos a fost condamnat la moarte deoarece a descoperit caracterul Tatălui Său, crucea lui Hristos devine imediat crucea lui Tamuz.

“Hristos a venit să reprezinte caracterul Tatălui Său, să câștige pe om înapoi la ascultare de Dumnezeu, să împace pe om cu Dumnezeu” (BE 1 nov 1892).

“Satana acuza pe Dumnezeu că posedă atribute pe care chiar el le posedă. Hristos a venit în această lume spre a descoperi caracterul lui Dumnezeu așa cum este. El este o reprezentare perfectă a Tatălui Său. Viața Lui fără păcat, trăită pe acest pământ în natură umană, este de deplină respingere a acuzațiilor lui Satana împotriva caracterului lui Dumnezeu” (BT 1 oct 1902).

Pavel vorbește și el – în puține cuvinte, este adevărat – despre scopul etern al lui Dumnezeu descoperit prin Hristos:

“Da, mie, care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat harul acesta să vestesc neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos, și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile; pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin Biserică, înțelepciunea nespuse de felurită a lui Dumnezeu, după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru” (Ef 3:8-11).

Pavel știa că în Hristos există “bogății nepătrunse,” care trebuiesc puse în lumină, astfel ca neamurile, alături de “domniile și stăpânirile din locurile cerești,” adică universul aflat în conflict, să poată înțelege care este scopul lui Dumnezeu din veacuri veșnice, cum funcționează el, dacă este eficient pentru păcătoși, și dacă poate fi recunoscut ca temelie sigură pentru o împărăție a păcii.

Anumite “domnii și stăpâniri” din locurile cerești au contestat dreptul lui Dumnezeu de a locui “în fiecare ființă creată.” Ele susțineau că locuirea Duhului

Sfânt în templul inimii este un sistem al sclaviei, o piedică în calea evoluției spre divinitate.

În Hristos, Dumnezeu a demonstrat că scopul etern al guvernării Sale este singura cale către pace, libertate și armonie între locuitorii cerului. Îngeri și oameni au văzut cum trăiește, vorbește și acționează cineva în care locuiește Dumnezeu.

În acest sens Hristos este garantul eternității, cheia stabilității guvernării divine, și de aceea a și moștenit un nume așa măreț. El a demonstrat că nu este nicio rușine să fii un templu, o locuință a lui Dumnezeu prin Duhul, și că părtășia de natură divină nu este o piedică în fața aspirațiilor de mai bine. Din contră, ea este unica metodă prin care nu numai sfinții, dar chiar și păcătoșii, pot trăi în ascultare deplină de cerințele legii divine.

În Hristos, guvernarea și caracterul lui Dumnezeu au fost descoperite deplin oamenilor. Dar domniile și stăpânirile văzduhului au făcut tot ce le-a stat în putere de a abate atenția de la rolul lui Hristos în a descoperi caracterul Tatălui, iar biserica a colaborat la acest proiect. Așa se face că lumea zace încă în beznă totală, iar biserica nu știe nimic despre scopul etern al lui Dumnezeu, și intenția Sa în Hristos. Între timp, universul așteaptă să vadă planeta luminată cu slava lui Dumnezeu:

“Tot cerul este interesat de mântuirea omului, ca lucrarea să fie repede încheiată, să vină împărăția lui Dumnezeu, iar pământul să fie plin de cunoștința lui Dumnezeu ca fundul mării de apele ce-l acoperă. Marea dorință a inteligențelor cerești este aceea de a vedea caracterul lui Dumnezeu, prea mult reprezentat și interpretat greșit, descoperit corect în fața celor care au fost amăgiți de manevrele vrăjmașului. Satana a pus asupra lui Dumnezeu atributele lui, și nu a sosit oare timpul ca numele lui Hristos să fie mare înaintea neamurilor? Dumnezeu cheamă pe cei care au fost luminați să intre în rânduri, și să înceapă lupta agresivă cu fortărețele celui rău” (HM 1 sept 1892).

Aceasta este o invitație irezistibilă de a participa la marea lucrare a descoperirii caracterului lui Dumnezeu în Hristos, iar acest popor a fost binecuvântat cu solia neprihănirii lui Hristos doar în acest scop.

Ferice de cei care își înțeleg menirea, și își apreciază destinul.

***